

3. Stopnie i sprawy naukowe

3.1. Opiniowanie wniosku dr. hab. inż. Janusza Zachary o nadanie tytułu profesora nauk chemicznych.

Recenzje dorobku dr. hab. inż. Janusza Zachary, prof. PW, zostały umieszczone na serwerze wydziałowym.

Recenzentami byli: Prof. dr hab. Marek Główka (Politechnika Łódzka), Prof. dr hab. Maciej Kubicki (Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu), Prof. dr hab. Zofia Lipkowska (Instytut Chemii Organicznej PAN), Prof. dr hab. Tadeusz Lis (Uniwersytet Wrocławski) oraz Prof. dr hab. Wiesław Łasocha (Uniwersytet Jagielloński). Wszystkie są one jednoznacznie pozytywne. W [załączniku 1](#) znajduje się opinia Komisji Rady Wydziału, powołanej do oceny wniosku profesorskiego.

3.3. Nadanie stopnia doktora habilitowanego dr. hab. inż. Sławomirowi Kadłubowskiemu w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie technologia chemiczna.

15.05.2017	Powołanie Komisji ds. przewodu habilitacyjnego Pana dr. inż. Sławomira Kadłubowskiego.
30.05.2017	Wygłoszenie seminarium wydziałowego pt. „ <i>Nano- i makroskopowe hydrożele polimerowe: indukowana radiacyjnie synteza, właściwości, potencjalnie zastosowania</i> ”
27.06.2017	Wszczęcie postępowania w CK
26.09.2017	Wyrażenie zgody na prowadzenie postępowania habilitacyjnego
05.10.2017	Powołanie komisji przez CK
<u>Skład Komisji Habilitacyjnej:</u> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prof. Kazimiera Wilk – przewodnicząca 2. Dr hab. Łukasz Górski – sekretarz 3. Prof. Krzysztof Szczubiałka – recenzent 4. Prof. Alina Sionkowska – recenzent 5. Dr hab. Paweł Parzuchowski – recenzent 6. Dr hab. Paweł Chmielarz – członek 7. Prof. Gabriel Rokicki - członek	
<u>Tytuł osiągnięcia naukowego:</u> <i>„Nano- i makroskopowe hydrożele polimerowe: indukowana radiacyjnie synteza, właściwości, potencjalnie zastosowania”</i>	
12.01.2018	Posiedzenie komisji habilitacyjnej

W [załączniku 2](#) znajduje się protokół, wniosek oraz uchwała Komisji Habilitacyjnej.

Recenzje dorobku dr. Kadłubowskiego zostały umieszczone na serwerze wydziałowym.

3.4. Powołanie recenzentów, komisji do przyjęcia rozprawy i publicznej obrony oraz komisji egzaminacyjnej z dyscypliny podstawowej w przewodzie doktorskim mgr inż. Agnieszki Górskiej. Zmiana składu komisji egzaminacyjnej z języka angielskiego.

01.10.2011	Przyjęcie na studia doktoranckie (absolwentka WCh PW, TCh, studia jednolite)
01.03.2016	Otwarcie przewodu doktorskiego NCh/Ch – promotor: dr hab. inż. Tomasz Kliś (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.)
<u>Tytuł rozprawy:</u>	

„Otrzymywanie i badanie właściwości heterocyklicznych związków boroorganicznych – pochodnych pirazolu” [spójny tematycznie cykl publikacji]

Propozycja recenzentów:

1. Prof. dr hab. Janusz Zakrzewski z Wydziału Chemii Uniwersytetu Łódzkiego
2. Dr hab. Marek P. Krzemiński z Wydziału Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

W [załączniku 3](#) znajduje się protokół z Komisji RW ds. przewodów doktorskich.

3.5. Zmiana tytułu rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr. inż. Macieja Malinowskiego.

05.05.2015

Otwarcie przewodu doktorskiego w NCh/Ch – promotor: **dr hab. inż. Wojciech Sas, prof. PW**, promotor pomocniczy: **dr inż. Tomasz Rowicki**

Tytuł rozprawy:

"Wykorzystanie wewnętrzzesteczkowej 1,3-dipolarnej cykloaddycji N-(γ -alkenylo)nitronów w syntezie iminocukrów z cukrów prostych"

Proponowany nowy temat:

"Synteza iminocukrów z czwartorzędowym atomem węgla w pozycji α do atomu azotu"

W [załączniku 4](#) znajduje się protokół z Komisji RW ds. przewodów doktorskich.

Załącznik 1

Warszawa, dn. 10.01.2018r.

Komisja Rady Wydziału Chemicznego PW
powołana w sprawie nadania tytułu naukowego profesora
dr. hab. inż. Januszowi Zacharze

Protokół z posiedzenia Komisji w dniu 10.01.2018 r.

Komisja w składzie

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Brzózka – przewodniczący
Prof. dr hab. inż. Janusz Płocharski
Prof. dr hab. inż. Mikołaj Szafran
Prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski
Prof. dr hab. Małgorzata Zagórska

po zapoznaniu się z pięcioma pozytywnymi ocenami dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr hab. inż. Janusza Zachary zebrana się w dn. 10.01.2018 r. Oceny te, w związku z postępowaniem o nadanie tytułu naukowego profesora, przygotowali następujący Recenzenci powołani przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów:

1. Prof. dr hab. Marek Główka
2. Prof. dr hab. Maciej Kubicki
3. Prof. dr hab. Zofia Lipkowska
4. Prof. dr hab. Tadeusz Lis
5. Prof. dr hab. Wiesław Łasocho.

Uwagi ogólne

Dr hab. inż. Janusz Zachara ukończył studia magisterskie na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej w 1977 roku. Po uzyskaniu stopnia magistra inżyniera został zatrudniony początkowo na etacie naukowo-technicznym a następnie, w 1979 roku, na naukowo-dydaktycznym stanowisku asystenta w Zakładzie Chemii Nieorganicznej. W 1988 roku obronił pracę doktorską poświęconą mechanizmom termicznego rozkładu wybranych związków arsenu. W roku 1989, w związku z uruchomieniem pierwszego na Wydziale Chemicznym PW automatycznego trójkołowego dyfraktometru rentgenowskiego, dr Zachara podjął się zorganizowania pracowni badań strukturalnych. Od tego momentu aż do dzisiaj działalność naukowa dr. hab. Zachary koncentruje się na badaniach struktur związków chemicznych. Obecnie w skład stworzonej przez dr. hab. Zacharę Pracowni Badań Strukturalnych wchodzi dodatkowo czworo etatowych pracowników Wydziału (w tym jeden z naukowym stopniem dr. hab.) oraz dwoje doktorantów. Zespół ten zyskał duże uznanie w środowisku naukowym, a wyniki swojej działalności systematycznie publikuje w renomowanych czasopismach naukowych. Stopień doktora habilitowanego dr Zachara uzyskał

w 2010 roku na podstawie pracy, w której zaproponował nowy, wektorowy model walencyjności wiązań chemicznych (BVV). W 2014 roku Kandydat został zatrudniony w Katedrze Chemii Nieorganicznej i Technologii Ciała Stałego Wydziału Chemicznego PW na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Ocena dorobku naukowego

Formalna analiza dorobku naukowego dr. hab. Janusza Zachary wskazuje, że opublikował on w sumie 110 artykułów o łącznym współczynniku oddziaływania IF równym ok. 330. Sumaryczna liczba cytowań wynosi 1060 (bez autocytowań) a indeks Hirscha $h = 20$. W zgodnej opinii wszystkich recenzentów powyższe dane świadczą o wysokiej aktywności naukowej Kandydata. Recenzenci odnotowali także, że po uzyskaniu habilitacji w 2010 roku wzrosła zarówno ilość publikowanych rocznie prac jak i średnia wartość ich współczynnika oddziaływania. Jeden z recenzentów zauważył także, że w światowej krystalograficznej bazie danych – Cambridge Structural Database – znajduje się aż 171 struktur zbadanych przez dr. hab. Zacharę. Należy szczególnie podkreślić, że w opinii recenzentów wysokiej wartości parametrów bibliometrycznych towarzyszy wysoki poziom naukowy publikowanych prac i to przede wszystkim stanowi o wartości dorobku naukowego dr. hab. Zachary. Można tu zacytować opinię prof. Łasochy, który napisał: „...Autor selekcjonuje tematykę badawczą, nie jest rutynowym krystalografem Wydziałowym. (...) jeśli już publikuje, to wyniki ważne, a nie ‘przyczynki’ które dadzą się łatwo opublikować, powiększając dorobek autora...”. Wszyscy recenzenci zwrócili uwagę na opracowany przez Kandydata model BVV, który prof. Lipkowska nazwała „...Niewątpliwym wkładem dr. hab. inż. J. Zachary w rozwój krystalochemii...”. Ponadto, według prof. Lipkowskiej „...Ważnym wątkiem w dorobku Kandydata są badania rzadkich soli nieorganicznych, w szczególności seria prac nad otrzymaniem w warunkach normalnego i podwyższonego ciśnienia i własnościami odmian polimorficznych tlenku arsenu...”, które to „...eksperymenty zostały uzupełnione obliczeniami DFT, które poglądowo pokazują mechanizm przejścia fazowego.” Uznanie recenzentów znalazły też prace opisujące po raz pierwszy wbudowywanie się helu w strukturę nieporowatych związków arsenu w warunkach wysokiego ciśnienia. Recenzenci docenili także serię prac powstałych we współpracy z grupą prof. W. Wiczorka, które wskazują na istotne zależności między strukturą krystaliczną wybranych soli litu a właściwościami ich roztworów stosowanych w ogniwach litowo-jonowych.

Podsumowując dorobek badawczy Kandydata prof. Kubicki napisał: „Badania strukturalne, prowadzone przez dr. hab. Zacharę, obejmują szeroki zakres obiektów, a więc i problemów. To sytuacja typowa dla dużej części krystalografów. Liczba i jakość publikacji pokazują, że p. Zachara jest cenionym współpracownikiem bardzo dobrych zespołów badawczych (...). Świadczy to nie tylko o biegłości eksperymentalnej i obliczeniowej – które obie p. Zachara posiada w stopniu najwyższym – ale także o umiejętności dodawania własnej ‘wartości dodanej’: szczegółowej i błyskotliwej analizy uzyskiwanych wyników strukturalnych”. Prof. Lis dodał ponadto następującą uwagę: „Dr hab. Janusz Zachara, w moim przekonaniu jest wybitnym specjalistą o głębokiej wiedzy i szerokich zainteresowaniach naukowych. Jego prace

wnoszą istotny wkład w rozwój niektórych działów chemii. Dr hab. Janusz Zachara swoimi pracami udowadnia, że w Polsce można prowadzić badania na wysokim światowym poziomie”.

Działalność naukowa dr. hab. Zachary została wyróżniona kilkoma indywidualnymi i zbiorowymi nagrodami Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia naukowe.

Ocena działalności dydaktycznej i kształcenia kadr naukowych

W ciągu szeregu lat swojej pracy dydaktycznej na Wydziale Chemicznym PW dr. hab. Janusz Zachara przygotował i poprowadził wiele rozmaitych zajęć dydaktycznych z obszaru chemii ogólnej i nieorganicznej oraz krystalografii rentgenowskiej. Były to podstawowe wykłady z chemii ogólnej dla studentów pierwszego roku kilku wydziałów Politechniki Warszawskiej: Chemicznego, Inżynierii Chemicznej i Procesowej, Inżynierii Materiałowej, Fizyki, Elektroniki i Technik Informacyjnych oraz Mechatroniki a także kilka specjalistycznych wykładów przeznaczonych dla studentów wyższych semestrów Wydziału Chemicznego. Wykłady Kandydata od szeregu lat cieszą się znakomitą opinią studentów Politechniki, którzy już czterokrotnie wyróżnili go nagrodą „Złotej Kredy”. Dr. hab. Zachara był też opiekunem wielu prac inżynierskich i magisterskich prac dyplomowych. Prof. Lis napisał, że „Na podkreślenie zasługuje jego opieka nad uzdolnionymi studentami, co odzwierciedla szereg nagród przyznanych Kandydatowi oraz aktywny udział w pracach Komisji Olimpiady Chemicznej i członkostwo w Komitecie Głównym Olimpiady”. Wszyscy recenzenci bardzo wysoko ocenili dorobek dydaktyczny Kandydata.

Dr hab. Zachara był promotorem dwóch zakończonych prac doktorskich. Obie rozprawy zostały wysoko ocenione a ich autorom Rady Wydziału Chemicznego PW oraz Wydziału Chemii UW przyznały wyróżnienia. Obecnie dr hab. Zachara sprawuje opiekę nad dwoma kolejnymi doktoratami.

W uznaniu zasług dla oświaty i wychowania Kandydat otrzymał w 2014 r. od Ministra Edukacji Narodowej Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Ocena działalności organizacyjnej

Kandydat kierował dwoma projektami badawczymi KBN i w jednym projekcie był głównym wykonawcą. Od szeregu lat Kandydat jest przewodniczącym Komisji Rady Wydziału Chemicznego ds. Przewodów Doktorskich. Pełnił funkcję recenzenta w jednym przewodzie doktorskim i jednym postępowaniu habilitacyjnym. Był także członkiem komisji w dwóch postępowaniach habilitacyjnych.

Recenzenci szczególnie podkreślają wkład kandydata w prace Komitetu Olimpiady Chemicznej. Prof. Kubicki napisał: „Na podkreślenie zasługuje aktywna działalność p. Zachary – swego czasu laureata Międzynarodowej Olimpiady Chemicznej – w pracach Komisji Zadań Olimpiady Chemicznej, a od 2014 roku także w Komitecie Głównym Olimpiady. Prowadzi także zajęcia na kursach przygotowawczych do Międzynarodowych Olimpiad Chemicznych i

to, co warte podkreślenia, z doskonałymi rezultatami (szkoda, nawiasem mówiąc, że tak mało nagłaśnianymi). Jest aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego, jako wiceprzewodniczący Oddziału Warszawskiego Towarzystwa organizował pierwsze Warszawskie Seminarium Chemików (...) ChemSessions...”.

Wnioski końcowe

Podsumowując przedstawione przez recenzentów oceny dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Kandydata warto przytoczyć fragment opinii prof. Łasochy: „Reasumując, analizując bogaty dorobek dr hab. Zachary można zadać sobie pytanie ‘dlaczego dopiero teraz’? Liczba prac naukowych, cytowań, indeks Hirscha, aktywność dydaktyczna, rozległa współpraca naukowa, współautorstwo patentów wskazują, iż dr hab. Zachara jest osobą znaną w środowisku naukowym i docenianą. Uważam, iż dr hab. Janusz Zachara w pełni zasługuje na uzyskanie tytułu naukowego profesora nauk chemicznych”.

Zgadając się w pełni z opiniami Recenzentów Komisja uważa, że dr hab. inż. Janusz Zachara spełnia wszystkie wymagania ustawowe wymagane w postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Kandydat ma znaczące osiągnięcia, dobrze udokumentowane odpowiednim dorobkiem publikacyjnym, zarówno w dziedzinie badań podstawowych, jak i aplikacyjnych. Ma również sukcesy w pozyskiwaniu środków na prowadzenie badań oraz kierowaniu pracą zespołu badawczego. Jest mocno zaangażowany w działalność dydaktyczną i organizacyjną w macierzystej uczelni.

Komisja rekomenduje zatem Radzie Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej pozytywne rozpatrzenie wniosku o nadanie dr. hab. inż. Januszowi Zacharze tytułu naukowego profesora nauk chemicznych.

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Brzózka	.....
Prof. dr hab. inż. Janusz Płocharski	.....
Prof. dr hab. inż. Mikołaj Szafran	.....
Prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski	.....
Prof. dr hab. Małgorzata Zagórska	.....

Protokół

z posiedzenia Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 5 października 2017 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów (pismo Nr BCK-V-L-7369/17) w sprawie przeprowadzenia **postępowania habilitacyjnego dr inż. Sławomira Kadłubowskiego**, pracownika w Międzyresortowym Instytucie Techniki Radiacyjnej Wydziału Chemicznego Politechniki Łódzkiej
w dziedzinie **nauk chemicznych**, dyscyplina **technologia chemiczna**

Komisja zebrała się w dniu 12 stycznia 2018 roku na Wydziale Chemicznym Politechniki Warszawskiej (Gmach Chemii, pokój 320), w składzie:

przewodnicząca Komisji – prof. dr hab. inż. Kazimiera Wilk – Politechnika Wrocławska
sekretarz Komisji – dr hab. inż. Łukasz Górski – Politechnika Warszawska
recenzent – prof. dr hab. Krzysztof Szczubiałka – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie
recenzent – prof. dr hab. Alina Sionkowska – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
recenzent – dr hab. inż. Paweł Parzuchowski, prof. PW – Politechnika Warszawska
członek Komisji – dr hab. inż. Paweł Chmielarz – Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza
członek Komisji – prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki – Politechnika Warszawska

Przewodnicząca Komisji Habilitacyjnej, prof. dr hab. inż. Kazimiera Wilk, przywitała wszystkich członków Komisji, otworzyła posiedzenie i poprosiła poszczególnych członków Komisji o przedstawienie opinii o Habilitancie.

Recenzent, **prof. dr hab. Krzysztof Szczubiałka** zauważył, że badania Habilitanta nad hydrożelami polimerowymi zostały opisane w cyklu 14 publikacji naukowych. Habilitant prowadził badania nad wpływem warunków polimeryzacji na względny udział sieciowania wewnątrz- i międzycząsteczkowego, pracował również nad kompleksami polimerowymi mogącymi służyć jako modele układów biologicznych. Znacznym osiągnięciem Habilitanta są badania nad dwuetapową metodą syntezy nanożeli poli(N-winylo-2-pirolidonu), pozwalającą na uzyskiwanie nano- i mikrożeli o kontrolowanej masie cząsteczkowej i rozmiarach. Habilitant wykazał, że potrafi sprawnie posługiwać się symulacjami komputerowymi jako narzędziem badania nanożeli. Pan Profesor stwierdził, że szczególnie ciekawe są badania Habilitanta nad otrzymywaniem usieciowanych nanocząstek albuminy surowicy wołowej (BSA) i papainy oraz dwuskładnikowych nanocząstek złożonych z lizozymu i BSA. Recenzent zauważył, że oprócz 41 oryginalnych publikacji naukowych, Habilitant jest współautorem 5 patentów i technologii leczenia. Ważna jest także szeroka współpraca dr inż. Sławomira Kadłubowskiego z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, jak i dorobek dydaktyczny i organizacyjny.

Pani Recenzent, **prof. dr hab. Alina Sionkowska** przypomniała, że przedmiotem wybranych prac, stanowiących cykl habilitacyjny dr inż. Sławomira Kadłubowskiego, jest wykorzystanie promieniowania jonizującego do syntezy nano- i makroskopowych hydrożeli polimerowych wraz z opisem wybranych właściwości otrzymanych materiałów oraz ich potencjalnymi

zastosowaniami. Prace wchodzące w skład rozprawy posiadają dobry poziom naukowy i stanowią istotny wkład w dziedzinę nauk chemicznych. Całkowity dorobek naukowy dr inż. S. Kadłubowskiego to 41 publikacji (z czego 32 powstało po uzyskaniu stopnia doktora). Jest też współautorem 5 patentów. Sumaryczny IF wszystkich prac wynosi 80, liczba cytowań bez autocytowań 286, a indeks Hirscha = 11. Habilitant wygłosił ponadto kilka referatów i wykładów na konferencjach krajowych i międzynarodowych, w tym 3 wykłady na zaproszenie. Problemem poruszonym przez Panią Recenzent jest brak określenia udziałów procentowych innych niż Habilitant autorów, co trochę utrudnia ocenę wkładu indywidualnego na etapie planowania badań, ich prowadzenia i dalej redagowania manuskryptu. Również procentowy udział habilitanta w publikacjach wieloautorских oraz pełnienie roli autora do korespondencji tylko w 7 pracach pozostawia pewien niedosyt. Natomiast działalność dydaktyczno-organizacyjną Habilitanta Pani Profesor oceniła jako imponującą i wyróżniającą. Pozytywnie oceniona została także współpraca międzynarodowa realizowana przez Habilitanta. Pani Recenzent stwierdziła, że Habilitant brał udział w licznych projektach jako główny wykonawca, wyraziła jednocześnie nadzieję, że doświadczenie w pracy jako główny wykonawca z pewnością w przyszłości zaowocuje własnym projektem badawczym kandydata.

Recenzent, **dr hab. inż. Paweł Parzuchowski, prof. PW** ocenił, że dr inż. Sławomir Kadłubowski jest bardzo aktywnym naukowcem. W literaturze światowej najbardziej znane są jego prace poświęcone reakcjom wewnątrzcząsteczkowego sieciowania nanożeli, które były cytowane już od 30 do 45 razy. Dr Kadłubowski może pochwalić się także pięcioma patentami i jednym know-how. Standardowe parametry statystyczne opisujące dorobek naukowy dr Kadłubowskiego nie należą do najwyższych, ale z całą pewnością mogą spełniać wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk chemicznych. Prof. Paweł Parzuchowski stwierdził, że na podkreślenie zasługuje udział Habilitanta w 11 projektach badawczych. Niestety dr Kadłubowski osobiście nie wykazał się do tej pory zdolnością do pozyskiwania środków na badania naukowe i kierownictwem grantu. Oświadczenia dr Kadłubowskiego i współautorów publikacji wchodzących w skład rozprawy habilitacyjnej pozwalają stwierdzić, że miał formalne prawo do wykorzystania wybranych przez niego publikacji w swojej rozprawie habilitacyjnej. Podsumowując, Prof. Paweł Parzuchowski ocenił, że jest to przyzwoita rozprawa habilitacyjna. Jej Autor pokazał, że jest w stanie wnieść istotne elementy nowości naukowej w ważnym nurcie współczesnej chemii radiacyjnej polimerów. Równocześnie pokazał, że potrafi umiejętnie wykorzystać wyniki badań podstawowych do realizacji ważnych celów praktycznych.

Członek Komisji, **dr hab. inż. Paweł Chmielarz, prof. PRz** stwierdził, że jako główne osiągnięcie naukowe dr Kadłubowski określił pracę dotyczącą promieniowania jonizującego jako metody syntezy hydrożeli polimerowych, charakteryzacji fizykochemicznej otrzymanych w ten sposób materiałów oraz wskazania ich potencjalnego zastosowania. Nie ulega wątpliwości, że rozprawa habilitacyjna dr Kadłubowskiego wnosi istotny wkład w rozwój metod otrzymywania nano-, mikro- i makroskopowych hydrożeli polimerowych. Według Prof. Pawła Chmielarza, dorobek naukowy Habilitanta, uwzględniając oceniany okres działalności naukowej jest bogaty, jak na Kandydata do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie technologia chemiczna. Wskaźniki bibliometryczne świadczą o zadowalającym poziomie prezentowanych prac naukowych stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego (średnia wartość IF monotematycznych publikacji wynosi 2,8) oraz są potwierdzeniem ważności prowadzonych badań zarówno pod względem naukowym jak i praktycznym. W sposób szczególny Prof. Paweł Chmielarz podkreślił doświadczenie naukowe Habilitanta zdobyte podczas staży w

różnych ośrodkach zagranicznych. Co ważne, dr Kadłubowski uczestniczył również w realizacji licznych projektów badawczych, a także w procesie dydaktycznym na macierzystym Wydziale Chemicznym Politechniki Łódzkiej.

Po zapoznaniu się z materiałami habilitacyjnymi dr inż. Sławomira Kadłubowskiego, Członek Komisji, **prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki** stwierdził, że dorobek naukowy oraz działalność dydaktyczna i organizacyjna predestynują Habilitanta do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk chemicznych. Tematyka badawcza prac Habilitanta zawiera się w aktualnie dominujących trendach światowych wytwarzania nano- makroskopowych hydrożeli polimerowych. Dr Kadłubowski jest współautorem programu studiów w ramach Kolegium Towaroznawstwa Politechniki Łódzkiej. Przygotował i prowadził szereg wykładów dotyczących materiałów polimerowych oraz zajęć laboratoryjnych w zakresie chemii fizycznej, chemii polimerów oraz chemii radiacyjnej. Habilitant był opiekunem naukowym w 5 przewodach doktorskich oraz opiekunem i promotorem 30 magisterskich i inżynierskich prac dyplomowych, był również wykonawcą i głównym wykonawcą w 11 projektach międzynarodowych i krajowych realizowanych na zlecenie tak ważnych instytucji jak Międzynarodowa Agencja Atomowa czy NATO. Habilitant zaliczył kilka staży międzynarodowych, w tym sześciomiesięczny w MIT. W ocenie prof. Gabriela Rokickiego, o pozycji naukowej dr Kadłubowskiego w środowisku chemików o specjalności chemia radiacyjna świadczy zaproszenie do wykonania recenzji artykułów w takich prestiżowych czasopismach jak *Biomacromolecules* oraz *RSC Advances*.

Sekretarz Komisji, **dr hab. inż. Łukasz Górski**, dodał, że na podkreślenie zasługuje zarówno duży dorobek naukowy Habilitanta, jak i liczne odbyte przez niego staże zagraniczne. Jest on również zaangażowanym, pełnym energii dydaktykiem, o czym świadczą liczne prowadzone przez dr Kadłubowskiego zajęcia.

Przewodnicząca Komisji, prof. dr hab. inż. Kazimiera A. Wilk po zapoznaniu się z dokumentacją dr inż. Sławomira Kadłubowskiego, adiunkta na Wydziale Chemicznym PŁ, i wysłuchaniu opinii członków Komisji przyznała również, że pozytywnie należy oceniać zarówno elementy nowości naukowej projektów badawczych Habilitanta, jak i potencjał aplikacyjny uzyskanych przez Niego wyników. Habilitant prezentuje dojrzałość naukową oraz łatwość w nawiązywaniu współpracy, co jest istotną cechą samodzielnego pracownika naukowego. Dorobek naukowy Habilitanta na wszystkich płaszczyznach – według Pani Przewodniczącej – spełnia wymagania ustawy na stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie technologia chemiczna.

Posiedzenie zakończono jawnym głosowaniem w sprawie opinii rekomendującej Radzie Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej nadanie dr inż. Sławomirowi Kadłubowskiemu stopnia doktora habilitowanego nauk chemicznych, w dyscyplinie technologia chemiczna. Oddano 7 głosów, w tym 7 głosów ważnych. Wynik głosowania: **za – 7 głosów**, przeciw – 0 głosów, nikt nie wstrzymał się od głosu.

Komisja Habilitacyjna jednomyślnie opowiedziała się za poparciem wniosku o nadanie przez Radę Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej dr inż. Sławomirowi Kadłubowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, w dyscyplinie technologia chemiczna.

Podpisy członków Komisji:

Przewodnicząca — prof. dr hab. inż. Kazimiera Wilk .....

Sekretarz — dr hab. inż. Łukasz Górski .....

Recenzent — prof. dr hab. Krzysztof Szczubiałka .....

Recenzent — prof. dr hab. Alina Sionkowska .....

Recenzent — dr hab. inż. Paweł Parzuchowski, prof. PW .....

Członek komisji — dr hab. inż. Paweł Chmielarz, prof. PRz .....

Członek komisji — prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki .....

Protokołował: dr hab. inż. Łukasz Górski

Warszawa, 12.01.2018 r.

Wydział Chemiczny

Politechniki Warszawskiej

Wniosek Komisji Habilitacyjnej

powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
do Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej
w sprawie nadania **dr inż. Sławomirowi Kadłubowskiemu**
stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie **Nauk Chemicznych**
dyscyplinie: **Technologia Chemiczna**

Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów w dniu 5 października 2017 r. w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr inż. Sławomira Kadłubowskiego w składzie:

prof. dr hab. inż. Kazimiera Wilk- przewodnicząca

dr hab. inż. Łukasz Górski – sekretarz

prof. dr hab. Krzysztof Szczubińska - recenzent

prof. dr hab. Alina Sionkowska – recenzent

dr hab. inż. Paweł Parzuchowski, prof. PW - recenzent

dr hab. inż. Paweł Chmielarz, prof. PRz - członek komisji

prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki - członek komisji

po zapoznaniu się z osiągnięciami naukowymi i ogólnym dorobkiem Habilitanta oraz opiniami Recenzentów i członków Komisji, zwraca się z wnioskiem do Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej o nadanie dr inż. Sławomirowi Kadłubowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych w dyscyplinie technologia chemiczna na najbliższym posiedzeniu Rady Wydziału.

Uzasadnienie:

Komisja habilitacyjna przeanalizowała dokumenty, dostarczone przez wnioskodawcę, oraz wszystkie pozytywne opinie przygotowane przez recenzentów. Podczas obrad każdy z członków Komisji wyraził przekonanie, że dorobek naukowy Habilitanta jest wystarczający i spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego. Doniesienia

relacjonowane przez Habilitanta, obejmujące zarówno osiągnięcie naukowo-badawcze w formie monotematycznego cyklu 14 artykułów naukowych, jak i Jego całkowity dorobek naukowy, dydaktyczny i organizatorski są dowodem, że Kandydat ma potencjał do prowadzenia samodzielnej i twórczej pracy naukowej. Badania realizowane przez dr inż. Sławomira Kadłubowskiego mają charakter nowatorski, zarówno w dziedzinie badań podstawowych jak i aplikacyjnych, głównie z zakresu chemii polimerów i biomateriałów. Każdy z członków Komisji sformułował swoją opinię, którą następnie wyraził w jawnym głosowaniu zarządzonym przez Przewodniczącą Komisji. Oddano ważnych głosów 7, w tym za 7 głosów, 0 przeciw, 0 wstrzymujących.

Podpisy członków Komisji:

Przewodnicząca — prof. dr hab. inż. Kazimiera Wilk .....

Sekretarz — dr hab. inż. Łukasz Górski .....

Recenzent — prof. dr hab. Krzysztof Szczubiałka .....

Recenzent — prof. dr hab. Alina Sionkowska .....

Recenzent — dr hab. inż. Paweł Parzuchowski, prof. PW .....

Członek komisji — dr hab. inż. Paweł Chmielarz, prof. PRz .....

Członek komisji — prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki .....

Uchwała komisji habilitacyjnej powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w sprawie poparcia wniosku habilitacyjnego dr inż. Sławomira Kadłubowskiego podjęta na posiedzeniu w dniu 12 stycznia 2018 w Warszawie.

Komisja Habilitacyjna dokonała oceny wniosku dr inż. Sławomira Kadłubowskiego złożonego do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, biorąc pod uwagę następujące dokonania kandydata:

- Osiągnięcie naukowe pod tytułem „*Nano- i makroskopowe hydrożele polimerowe: indukowana radiacyjnie synteza, właściwości, potencjalne zastosowania*”, stanowiąca cykl 14 publikacji.
- Całokształt dorobku naukowego dr inż. Sławomira Kadłubowskiego, opisany indeksem Hirsha = 11, składający się z 41 publikacji o sumarycznej wartości współczynnika oddziaływania $IF = 70,973$, w tym 32 po uzyskaniu stopnia doktora oraz ponad 40 wystąpień konferencyjnych i 5 patentów.
- Osiągnięcia dydaktyczne (współautorstwo programu studiów, prowadzenie licznych wykładów i zajęć laboratoryjnych, opieka naukowa w 5 przewodach doktorskich oraz 30 magisterskich i inżynierskich pracach dyplomowych), organizacyjne (członek komitetu organizacyjnego 3 konferencji naukowych) oraz w wykonywaniu projektów (udział w realizacji 11 projektów badawczych).
- Opinie Recenzentów: prof. Krzysztofa Szczubiałki, prof. Aliny Sionkowskiej, prof. Pawła Parzuchowskiego, z którymi zgodzili się pozostali członkowie Komisji Habilitacyjnej: prof. PRz Paweł Chmielarz, prof. Gabriel Rokicki, dr hab. Łukasz Górski oraz przewodnicząca Komisji prof. Kazimiera Wilk.

Szczegółowe uzasadnienie uchwały znajduje się w protokole posiedzenia Komisji Habilitacyjnej.

Na tej podstawie Komisja Habilitacyjna w jawnym głosowaniu (7 głosów za) podjęła uchwałę o skierowaniu do Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej wniosku o nadanie Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie **nauk chemicznych**, w dyscyplinie **technologia chemiczna**.

Podpisy członków Komisji:

Przewodnicząca — prof. dr hab. inż. Kazimiera Wilk .....

Sekretarz — dr hab. inż. Łukasz Górski .....

Recenzent — prof. dr hab. Krzysztof Szczubiałka .....

Recenzent — prof. dr hab. Alina Sionkowska .....

Recenzent — dr hab. inż. Paweł Parzuchowski, prof. PW .....

Członek komisji — dr hab. inż. Paweł Chmielarz, prof. PRz .....

Członek komisji — prof. dr hab. inż. Gabriel Rokicki .....

Komisja Rady Wydziału Chemicznego PW
ds. Przewodów Doktorskich

Protokół z posiedzenia Komisji w dniu 17 stycznia 2018 r.

Komisja RW ds. przewodów doktorskich zapoznała się z rozprawą doktorską zatytułowaną "Otrzymywanie i badanie właściwości heterocyklicznych związków boroorganicznych – pochodnych pirazolu" złożoną przez mgr inż. **Agnieszka Górską** w formie opatrzonego komentarzem, spójnego tematycznie cyklu 4 artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych. Mgr inż. Agnieszka Górską ukończyła studia magisterskie na Wydziale Chemicznym PW w roku 2011 z wynikiem bardzo dobrym. Od października 2011 roku była słuchaczką Studium Doktoranckiego na naszym Wydziale. Obecnie pracuje na stanowisku asystenta w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Przewód doktorski mgr inż. Agnieszki Górskiej został otwarty 1 marca 2016 r. w dziedzinie nauk chemicznych w dyscyplinie chemia zgodnie z Ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65 poz. 595 z późn. zm.). Promotorem rozprawy jest dr hab. inż. Tomasz Kliś. Po zapoznaniu się z opinią promotora komisja proponuje Radzie Wydziału Chemicznego PW powołanie następujących recenzentów:

1. Prof. dr hab. Janusz Zakrzewski z Wydziału Chemii Uniwersytetu Łódzkiego.
2. Dr hab. Marek P. Krzemiński z Wydziału Chemii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Komisja wnosi o powołanie komisji egzaminacyjnej z dyscypliny podstawowej „Chemia Związków Metaloorganicznych” w osobach:

- Prof. nzw dr hab. inż. Wanda Ziemkowska (przewodnicząca)
- Dr hab. inż. Włodzimierz Buchowicz
- Dr hab. inż. Tomasz Kliś (promotor)
- Prof. dr hab. inż. Janusz Lewiński
- Dr hab. inż. Sergiusz Luliński
- Prof. dr hab. inż. Andrzej Sporzyński

Komisja proponuje powołanie komisji do przyjęcia rozprawy, dopuszczenia do publicznej obrony oraz do przeprowadzenia obrony w składzie:

1. Prof. nzw dr hab. inż. Wanda Ziemkowska (przewodnicząca)
2. Dr hab. inż. Agnieszka Adamczyk-Woźniak
3. Dr hab. inż. Włodzimierz Buchowicz
4. Prof. dr hab. inż. Zbigniew Florjańczyk
5. Dr hab. inż. Tomasz Kliś (promotor)
6. Prof. dr hab. inż. Janusz Lewiński
7. Dr hab. inż. Sergiusz Luliński
8. Dr hab. inż. Izabela D. Madura
9. Prof. dr hab. inż. Janusz Serwatowski
10. Prof. dr hab. inż. Andrzej Sporzyński
11. Prof. dr hab. inż. Ludwik Synoradzki
12. *Recenzent 1*
13. *Recenzent 2*

Ze względu na zmianę egzaminatora delegowanego przez Studium Języków Obcych PW na egzaminy z języka angielskiego, komisja wnosi o zmianę składu komisji egzaminacyjnej z tego przedmiotu (wybranej na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 19 grudnia 2017r.) i powołanie mgr Agnieszki Tomaszewicz (SJO) w miejsce mgr Aleksandry Januszewskiej.

Przewodniczący Komisji
Dr hab. inż. Janusz Zachara, prof. PW

Załącznik 4

Warszawa, 17 stycznia 2018 r.

Komisja Rady Wydziału Chemicznego PW
ds. Przewodów Doktorskich

Stanowisko komisji w sprawach dotyczących przewodów doktorskich.

Komisja zapoznała się z podaniem mgr inż. **Macieja Malinowskiego** o zmianę tytułu rozprawy doktorskiej. Przewód doktorski mgr inż. Macieja Malinowskiego został otwarty 5 maja 2015 r. w dziedzinie nauk chemicznych w dyscyplinie chemia. Rada Wydziału Chemicznego PW zatwierdziła wówczas tytuł rozprawy "Wykorzystanie wewnątrzcząsteczkowej 1,3-dipolarnej cykloaddycji N-(γ -alkenylo)nitronów w syntezie iminocukrów z cukrów prostych" oraz powołała prof. nzw dr hab. inż. Wojciecha Sasa na promotora rozprawy oraz dr inż. Tomasza Rowickiego na promotora pomocniczego. Doktorant prosi o korektę tytułu rozprawy na następujący: "**Synteza iminocukrów z czwartorzędowym atomem węgla w pozycji α do atomu azotu**". Komisja po zapoznaniu się z uzupełnionymi tezami pracy wnosi o zmianę tytułu rozprawy zgodnie z wnioskiem doktoranta.

Przewodniczący Komisji
Dr hab. inż. Janusz Zachara, prof. PW